

Szanghaj lat 40. i 50. dwudziestego wieku, to świat pełen paradoksów i wewnętrznych napięć – egzotyczny, zaklęty w pradawnym rytuale, a jednocześnie skażony okrucieństwem wojny i komunistycznego reżimu.

Chang ukazuje chińskie miasto przez pryzmat kobiecych opowieści (w zbiorze znajduje się pięć opowiadań i scenariusz filmowy).

Luozhen nie znajduje dla siebie miejsca w świecie konwenansów i hipokryzji – wybierając samotne życie, opuszcza kraj, być może na zawsze.

Jiayin nie może wybaczyć ojcu, który związał się z inną kobietą i opuścił matkę. Jednak jako guwernantka sama ma romans ze swoim żonatym pracodawcą.

Pani Xun i pani Wu po latach wojennej i politycznej zawieruchy próbują odnowić przyjaźń, łącząc ją silniej niż więzi rodzinne. Choć kobiety rozdzieliła komunistyczna władza, to obydwie uznają, że nie zawsze to polityka była przyczyną osobistych dramatów, zwłaszcza niedobrych par. Mimo zmian obyczajowych małżeństwa nadal aranżuje rodzina, a młode dziewczyny wydaje się za znacznie starszych mężczyzn.

Bohaterki Chang potrafią równie mocno kochać jak nienawidzić. Angażują się w walkę polityczną, prowadzą niebezpieczne gry, uwodzą przeciwników... i wpadają we własne sidła. Pisarka kreśli podziały chińskiego świata językiem jak ostrze noża. Ukazuje rozdarcie pomiędzy tradycją, patriarchatem a nowoczesnością. Jako jedna z nielicznych potrafi spojrzeć na tę złożoną rzeczywistość z dwóch odmiennych perspektyw.